

5 % kamate zatražile su se od svekolikog utuženog iznosa od 3850 K za tri godine računajući od dana dostave tužbe u natrag, to jest od 20. septembra 1906, pošto je dostava tužbe na ministarstvo uslijedila 20. septembra 1909.

Na od utuženog, odnosno prisudjenog iznosa bijaše dospio na 20. septembra 1906 samo iznos od 3583 K 33 fil. te se dakle moglo prisuditi kamate za vrijeme od tri godine, računajući od dostave tužbe u natrag, samo od tog iznosa.

Za vrijeme od 1. oktobra 1906 do konca decembra 1907 (15 mjeseci sa ukupno 250 K) uslijedilo je naprotiv priznanje kamata od dana dospelosti pojedinih mjesečnih obroka mirovinske razlike, iznašajućih svaki 16 K 76 fil.

Pošto je tužitelj gotovo potpunoma pobjedio, imali su mu se na temelju §-a 34 zakona 18. aprila 1869 D. Z. L. br. 44 i §-a 41 G. v P. priznati takodjer i parnički troškovi (Beč, dne 14. januara 1910).

Dr. Stanko Lapajne.

Književna poročila.

Zbirka avstrijskih zakonov v slovenskem jeziku. VI. zvezek. Predpisi o nespornih pravnih stvarah. Uredil dr. Edvard Volčič, c. kr. dež. sod. svetnik v Rudolfovem. — V Ljubljani 1910. Izdalo in založilo društvo »Pravnik«. Natisnil A. Slatnar v Kamniku.

S to sedaj izišlo knjigo smo storili lep korak naprej. Domačemu pravniku že dobro dene, da ima konečno v rokah zakone v jeziku, v katerem jih sleherni dan upotreblja, v katerem se jih pa nikdar učil ni. Ta zbirka, obsegajoča — da se na kratko izrazimo — notarski red, zapuščinski patent in predpise o sodnih depozitih, pa je vrhu tega tako urejena ter opremljena z odločbami vrhovnega, odnosno upravnega sodišča, da je popoln pripomoček za vsakdanjo rabo praktika in da se vseskozi lahko meri z dotično nemško izdajo v Manz'ovi zbirki. Tudi vnanja oblika je odlična in tisek je, če nas oko ne moti, celo lepši in prikupljivejši, nego je bil v nekaterih prejšnjih zvezkih te zbirke.

Zvezek sestojta pravzaprav iz treh samostojnih oddelkov, ki so vsak zase paginirani (162 strani, odnosno 359 in 119) in imajo vsak svoj predgovor urednika drja. Volčiča. Lahko se tudi vsak posebej kupi. Končno je imel tudi g. urednik pri vsakem oddelku (zvezku) svoje sodelavce. Pri I. (notarski red in drugi tozadevni zakoni itd. z odločbami) sta mu pomagala

gg. L. Baš, predsednik notarske zbornice v Celju, in dr. A. Kuhar, notar v Trebnjem. Za II. oddelek (nesporni postopnik po ces. patentu od 9. avgusta 1854 in drugi predpisi o nespornih stvareh) je gospod sodnik Jurij Gregorec priredil poleg družega čisto z nova slovenski prevod zapuščin-skega patenta in mu dodal večino vrhovnosodnih odločeb, dočim so pri priredbi ostalega obsežnega gradiva pomagali nekateri mlajši pravniki, v jezikovnem pogledu pa prof. D. Majcen. III. oddelek (predpisi o sodnih depozitih z odločbami) pa je, soditi po predgovoru, največ trud g. urednika samega, ki je moral predpise pred l. 1870, vzlasti pa temeljni ukaz pravosod. in fin. ministra od 16. novembra 1850, drž. zak. št. 448 prevesti čisto na novo. Če se premotri celokupni zvezek, mora se priznati, da je bilo treba zanj mnogo nelahkega, ker podrobnega in preudarnega dela, in naravnost čuditi se je vztrajnosti in požrtvovalnosti g. deželnosodnega svétnika drja. Volčiča, ki je na ta način v štirih letih priredil kar štiri obsežne knjige in pri tem imel še vse skrbi z neprijetno manipulacijo.

Pričujoča knjiga ustreza povsem svojim stvarnim namenom. Vsak oddelek ima tudi svoje stvarno kazalo v slovenskem in hrvatskem jeziku. Odlični hrvatski »Mjesecnik« priobčil je v št. 8. in 9. o vsem jako laskavo oceno, katero zaključuje z naslednjimi značilnimi besedami: »Po našem bi mnijenju trebali, da se ovom sbirkom avstrijskih zakona služe i svi hrvatski pravnici, najpače oni u Austriji, pošto i onako svoje nemaju, a autor im je omogućio uporabu, navevši sve hrvatske izraze, koji se bitno razlikuju od slovenskih. Kad i ne bi bilo medju nama onako živog saobraštaja, kakav doista jest, već činjenica, što smo jedan narod, mora da nas nuka, da naučimo pravne izraze jednoga i drugoga dijela naroda, da uzmognemo lahkoćom rabiti svaku našu pravnu knjigu, a ne posizati za njemačkom ili talijan-skom i ondje, gdje imamo svoju, samo pisanu drugim narječjem.«

Upajmo torej, da ta knjiga ne bo obležala v zalogi, marveč prišla povsod, kamor spada, v rabo, kakor zasluži.

Alfred Amschl: Beiträge zur Anwendung des Strafverfahrens. Zweites Heft. Mit einem Anhang: Beispiele von Fragen an die Geschworenen. Wien, Manz, 1910.

Za prvim zvezkom »Doneskov h kazenskemu postopanju« z dodatkom obrazcev za obtožnice prišel je čez nekaj nad 10 let gori naznačeni drugi zvezek. V obeh je pisatelj zbral svojo duševno deco, mnogobrojne, prilično napisane članke iz raznih strokovnih listov, v celoto. Na videz so ti članki izišli iz vsakočasne potrebe; ali v skupnosti in obsežnosti se smeta oba zvezka skupaj ponašati kakor zbornik, ki mu ga temeljitejšega iz časa zadnjih 20 let ni, vsaj za praktika ne! Ni, da bi poudarjal, kako hrepeni vsak praktik, osobito sodnik, ki nima toliko časa, da bi prav vsak preporen slučaj na podlagi sistemov in komentarjev pa odločeb kasacijskega dvora preštudiral, po taki knjigi, ki ne podaje samo raznih mnenj pisateljev in odločeb, osobito novejše dobe, ampak jih tudi vzame do dobra v pretres in loči pleve od klenega zrna! In to najde praktik v teh »doneskih« skoraj za vse panoge kazenskopravnega prava. Da pisatelj razpolaga z najte-

meljitejšim znanjem cele dosedanje literature, o tem priča bogati kritični aparat pod črto, nebroj citatov med vrstami. Še prav posebno pa je poudarjati, kar je pač za praktika najvažnejše: Pisatelj posveti v vse kotičke obravnavanega predmeta, pa ne pusti nobenega vprašanja nerešene in to v tako gladki in jasni besedi, da se najtežja mesta z lahkoto čitajo in razumevajo. Marsikateri zaključek, do katerega pride, se sicer tu in tam s prakso drugod, kjer pisatelj s svojo osebnostjo ni vplival na njen razvoj, ne sklada. Ta namen pa baš predgovor k drugemu zvezku poudarja: Praksa naj se ne »zaprovincijalizira«, kazensko postopanje bodi vseskozi in vsepovsod kar najbolj enotno, enakolično. Zato pa bi bilo želeti, da se praksa oprime docela Amschlovih »doneskov« tako, kakor zaslužijo! To velja tudi še prav posebno glede obrazcev, bodisi k obtožnicam, bodisi k vprašanjem na porotnike. Prve kakor druge diči predvsem kratkost in jasnost, ne da bi se s tem od zakonovih zahtev oddaljile. Treba bi bilo na prevod teh obrazcev v slovenščino misliti, kajti le na ta način bi se prišlo v okom preteči nevarnosti, da pojde praksa ob prevajanju Amschlovih obrazcev ne samo v besedah, ampak tudi v bistvenih vprašanjih — daleč vsaksebi.

Dr. M. D.

Kaznivi čini zoper čast po avstrijskem predosnutku kazenskega zakona. Hrvatski »Mjesečnik« objavlja v št. 6.—9. to razpravo po predavanju, katero je imel g. okr. sodnik dr. Mohorič v društvu »Pravnik« dne 25. februarja in 3. marca t. l.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. avgusta 1910.

— (Kronika društva »Pravnika.«) Gosp. sodni predstojnik Fr. Regally v Radovljici je sedaj nastopil šestmesečni dopust, ki se mu je dovolil, da priredi novo slovensko izdajo obč. drž. zakonika. Glej vest v »Slov. Pravniku« za majnik 1910 str. 195.

(K ravnopravnosti.) Resolucija zastran izvršitve §-a 27 statuta vrhovnega sodišča za slovenske pravde, ki je bila sprejeta, kakor smo poročali v zadnji številki »Slov. Pravnika na strani 191., v budgetnem odseku poslanske zbornice, je bila sklenjena tudi v zbornici dne 5. pr. m.

— (Corrigendum.) Na strani 192 letošnjega letnika čitaj v »obsegu mandatacije po §-u 111 jur. norme« v 5. vrsti namesto »drugemu« — »in o-zemskemu« sodišču.

»Slovenski Pravnik« izhaja 15. dne vsakega meseca in ga dobivajo člani društva »Pravnika« brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.

Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 26. oz. 22.